

Stk. 7. Beløb, der fastsættes i medfør af stk. 6, reguleres hvert år pr. 1. januar med 2,0 pct. til lagt eller fratrukket tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De regulerede beløb afrundes opad til nærmeste hele kronebeløb, der kan deles med 10. Justitsministeren bekendtgør hvert år, hvilke reguleringer der skal finde sted.«

12. I § 219, *stk. 1*, indsættes efter »208,«: »208 a, stk. 3,«.

13. § 220 affattes således:

»§ 220. I det omfang skifteretten ikke har krævet sikkerhed for omkostningerne ved sagens behandling, afholdes omkostningerne af statskassen. Når den procent, hvortil fordringerne nedsættes, skyldnerens forhold eller omstændighederne i øvrigt taler derfor, kan skifteretten i forbindelse med sagens slutning bestemme, at omkostningerne helt eller delvis skal erstattes af skyldneren.«

14. Efter § 222 indsættes:

»§ 222 a. Har skyldneren indbetalt et efter den pågældendes forhold på det tidspunkt, betalingen fandt sted, uforholdsmæssigt stort beløb på en pensionsordning, skal et beløb svarende til det for meget indbetalte almindeligvis indgå i skyldnerens forslag til gældens sanering efter § 213.

Stk. 2. Skifteretten kan under særlige omstændigheder bestemme, at en del af skyldnerens pensionsordning i andre tilfælde end nævnt i stk. 1 skal indgå i skyldnerens forslag til gældens sanering efter § 213.

Stk. 3. Det beløb, der er opgjort efter stk. 1 og 2, kan ikke overstige pensionsordningens værdi.

Stk. 4. Ophæves en pensionsordning helt eller delvis efter fristdagen som led i skyldnerens gældssanering, kan der ikke foretages modregning efter § 42, stk. 1, i det beløb, der skal komme til udbetaling til fordringshaverne.«

15. § 226, *stk. 2, 1. pkt.*, ophæves.

16. I § 228, *stk. 1 og 2*, ændres »henstands- og afdragsbestemmelser« til: »bestemmelser efter § 216, stk. 1 og 3«.

17. I § 228, *stk. 1*, indsættes efter 1. pkt.:

»Skifteretten kan ikke forhøje den procent, hvortil fordringerne er nedsat.«

18. § 230 affattes således:

»§ 230. Tages skyldnerens bo under konkursbehandling, meddeles skyldneren på ny gældssanering, eller får skyldneren stadfæstet en tvangsakkord, efter at der er afsagt kendelse om gældssanering, har de af gældssaneringskendelsen omfattede fordringshavere krav på udlæg i forhold til fordringernes beløb uden hensyn til den skete nedskrivning, men efter fradrag af afbetalinger. Udlægget i konkursboet, gældssanerings sagen eller tvangsakkorden i forbindelse med disse afbetalinger kan dog ikke overstige, hvad der efter gældssaneringskendelsen tilkommer de pågældende fordringshavere, medmindre kendelsen er bortfaldet efter § 229.«

19. Overskriften til *kapitel 29* affattes således:

»Kapitel 29

Gældssanering i forbindelse med konkurs«.

20. § 231 ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 231. Reglerne i dette kapitel anvendes, hvis en skyldner indgiver begæring om gældssanering, inden skifteretten indkalder til afsluttende skiftesamling i et konkursbo, og konkursbehandlingen vedrører

- 1) skyldneren,
- 2) skyldnerens ægtefælle eller samlever, såfremt skyldnerens gæld i det væsentlige stammer fra kaution eller lignende hæftelse for gæld, som ægtefællen eller samleveren har pådraget sig ved erhvervsmæssig virksomhed, eller
- 3) et selskab, hvis kapital skyldneren, dennes ægtefælle eller samlever tilsammen direkte eller indirekte ejer en væsentlig del af, forudsat at skyldnerens gæld i det væsentlige stammer fra kaution eller lignende hæftelse for selskabets gæld.

Stk. 2. Reglerne i dette kapitel anvendes endvidere, hvis

- 1) skyldnerens bo, efter at der er indgivet begæring om gældssanering, tages under konkursbehandling eller
- 2) skyldneren indgiver begæring om gældssanering og der samtidig efter reglerne i dette kapitel behandles en begæring om gældssanering vedrørende skyldnerens ægtefælle eller samlever.

Stk. 3. Skifteretten kan anvende reglerne i dette kapitel, selv om skyldneren indgiver begæring på et senere tidspunkt end nævnt i stk. 1.